

{δίαλοι}

**hellenic
dance
company**

ΘΕΑΤΡΟΝ, "Ελληνικός Κόσμος", Πειραιώς 254, Ταύρος
30 Ιουνίου, 1,2 Ιουλίου 2008

Ως τέχνη που εδραιώνεται πάνω στην εκφραστική αμεσότητα πέρα από το εμπόδιο της γλώσσας, ο χορός αποτελεί σήμερα ένα από τα ισχυρά δημιουργικά πεδία της ελληνικής πολιτιστικής παραγωγής. Με βήματα αποφασιστικά και σταθερά, χαράσσει την πορεία του προς τη δημιουργία μιας ταυτότητας και συντελεί στη δημιουργία της δυναμικής εικόνας του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού στη διεθνή κοινότητα.

Σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο, η Hellenic Dance Company αποδεικνύει ότι υπάρχει λόγος ο χορός να χαίρει της στήριξης της Πολιτείας. Με τις πολιτιστικές δράσεις της, στη διάρκεια της σύντομης αλλά εξαιρετικά εντυπωσιακής διαδρομής της, η ομάδα έχει καταφέρει να προσφέρει τόσο στο ελληνικό όσο και στο διεθνές κοινό την εμπειρία και την απόλαυση του άρτιου χορευτικού θεάματος.

Εντάσσεται εξάλλου στη στρατηγική του Υπουργείου για να γίνει ο πολιτισμός καταλύτης ποιότητας για τη ζωή όλων των πολιτών.

Εύχομαι πως και η φετινή, ελκυστικά πολυφωνική παραγωγή της θα βρει την ανταπόκριση που της αξίζει και Συγχαίρω θερμά όσους εργάστηκαν για την πραγματοποίησή της.

Μιχάλης Λιάπης

Υπουργός Πολιτισμού

As an art founded on the expressive directness which goes beyond the barrier of language, dance is today one of the most powerful creative areas of Greek cultural production. Taking decisive and stable steps, dance is making its way towards the creation of an identity while also contributing to the formation of a dynamic image for the contemporary Greek culture in the international community.

In this framework, the Hellenic Dance Company proves that there is a reason why dance enjoys the State's support. With its cultural actions, which took place during its short but particularly impressive course, the company has managed to offer the experience and pleasure of high level dance performances to the Greek as well as the international audience.

The Ministry's strategy is focused on making culture a catalyst of quality for the life of every citizen.

I hope that this year's production, attractive in its pluralism, will find the response it deserves and I would like to offer my warmest congratulations to everyone who has worked for its implementation.

Michalis Liapis

Minister of Culture

ΔΙΑΥΛΟΣ 1

In Never Loverland Αθανασία Κανελλοπούλου

ΔΙΑΥΛΟΣ 2

Holdin' Fast Jozef Frucek & Λίντα Καπετανέα/RootlessRoot

ΔΙΑΥΛΟΣ 3

Καθ' Οδόν Πένυ Διαμαντοπούλου

ΔΙΑΥΛΟΣ 4

Because Jasmin Vardimon

ΔΙΑΥΛΟΣ 5

The Splinter in the Flesh Αθηνά Βάχλα

CHANNEL 1

In Never Loverland Athanasia Kanellopoulou

CHANNEL 2

Holdin' Fast Jozef Frucek & Linda Kapetanea/RootlessRoot

CHANNEL 3

En Route Penny Diamantopoulou

CHANNEL 4

Because Jasmin Vardimon

CHANNEL 5

The Splinter in the Flesh Athina Vachla

Η τέχνη αναζητεί, οδηγεί, διαμορφώνει, συμβαίνει. Οι δημιουργοί οσφραίνονται τη ζωή και μεταδίδουν τα μηνύματα τους. Περιπετειώδεις οι πορείες, δύσκολα τα περάσματα κι ο προορισμός απαιτητικός. Το μυαλό και η καρδιά του θεατή διψούν για ειλικρίνεια κι αλήθεια. Οι καλλιτέχνες ανοίγουν δρόμους για να επικοινωνήσουν με τον άνθρωπο – τα έργα τους, είναι δίαυλοι.

Φέτος, στην Hellenic Dance Company επιλέγουμε να σταθούμε με θάρρος απέναντι σε στιγμές που άλλοτε μας πληγώνουν, μας φοβίζουν ή μας ενοχοποιούν κι άλλοτε μας κάνουν να αισθανόμαστε πλήρεις και μας υπενθυμίζουν τη χαρά της ζωής. Τα έργα που παρουσιάζουμε αποτελούν διαύλους – κανάλια επικοινωνίας που μας υπογραμμίζουν ότι τελικά, ζωή είναι αυτό που μας συμβαίνει.

Παυλίνα Βερέμη

Αθήνα, Ιούνιος 2008

Art is searching, leading, creating – happening. The creators are feeling the scent of life and communicate their messages. It is an adventurous road, with difficult passages and a demanding destination. The audience's mind and heart are thirsty for honesty and truth. The artists are opening paths to communicate with the common man. Their works are channels.

This year, in the Hellenic Dance Company, we chose to stand courageously and face moments that sometimes hurt us, scare us or even incriminate us and other times, make us feel complete and remind us of the joy of life. This is why the works we present today are channels of communication emphasizing that in the end, life is what is happening to us.

Pavlina Veremi

Athens, June 2008

Χορογραφία Αθανασία Κανελλοπούλου
Μουσική Cocorosie, Yann Tiersen, Sigur Ros
Σχεδιασμός Σκηνικών Βάγια Τσιουρμποπούλου
Κοστούμι Νατάσσα Δημητρίου
Φωτισμοί Δημήτρης Νασιάκος
Σκηνικά Δημήτρης Νασιάκος
Σκηνική Επιμέλεια Αθανασία Κανελλοπούλου
Ερμηνεύει Αθανασία Κανελλοπούλου

[Θερμές ευχαριστίες στις Βίλμα, Φρόσω, Βάγια]

Δυνατή χορεύτρια με εντυπωσιακές συστάσεις, καθώς η διαδρομή της ως τώρα περιλαμβάνει συνεργασίες με χορογράφους όπως η Pina Bausch, η Renate Killman, η Jasmín Vardimón, ο Ramí Leví, ο Guy Weissman κ.ά, η Αθανασία Κανελλοπούλου προτιμά να μείνει προς το παρόν μακριά από την επιδίωξη να εντάξει εαυτήν στο χορογραφικό χάρτη. Η πρόθεση της είναι να συστηθεί στο ελληνικό κοινό ως ερμηνεύτρια που εξαιρευά τρυφερές, συχνά σιωπηλές, γωνίες της ύπαρξης για να παραδώσει ένα ευαίσθητο ίχνος γραφής – σα σημείωση σε ένα τετράδιο δίχως ετικέτα.

Στο νοηματικό πλαίσιο του, το κομμάτι καταγράφει πράξεις και στιγμές ενός κοριτσιού που αγωνίζεται με αμείωτη ένταση να καταλάβει ότι έγινε γυναίκα. Ο συσσωρευμένος φόβος της μοιάζει να είναι ο μοχλός, η φυσική δύναμη που ορίζει το ρυθμό σε ένα εκρηκτικό σόλο στο οποίο η Κανελλοπούλου μέσα και από τις δύο ιδιότητες της – της δημιουργού και της ερμηνεύτριας– οδηγεί το σώμα στα όρια του. Το κορίτσι του *In Never Loverland* δε φοβάται τη μοναξιά. Φοβάται να ζει χωρίς αυτά που θέλησε, χωρίς αυτά που της υποσχέθηκαν, χωρίς αυτόν ή αυτό που γέννησε τις προσδοκίες της. Ξοδεύεται στους κινδύνους της προσωπικής απομόνωσης και αφήνεται στην ευκολία της θλίψης γεννώντας ερωτηματικά στα οποία οι απαντήσεις ενδέχεται να μη βρεθούν ποτέ.

Με σημεία εκκίνησης το ποίημα του Lord Alfred Tennyson, *The Lady of Shalott* (Η Δεσποσύνη του Σαλότ), το ομώνυμο έργο του προ-ραφαηλίτη ζωγράφου John William Waterhouse και ασφαλώς ένα ισχυρό αυτοβιογραφικό υλικό, η Κανελλοπούλου αποδίδει με απλότητα και σαφήνεια την αίσθηση του εγκλεισμού της ηρωίδα στο μικρόκοσμό της και την αγωνία για την έξοδο της από αυτόν. Μήπως τελικά ο πύργος-φυλακή δεν είναι άλλος από την ίδια και η περιοχή όπου κατοικούν τα θαύματα βρίσκεται πίσω από το είδωλο στον καθρέπτη;

Choreography Athanasia Kanellopoulou
Music Cocorosie, Yann Tiersen, Sigur Ros
Set Designer Vagia Tsiourbopoulou
Costume Designer Natassa Dimitriou
Lighting Designer Dimitris Nasiakos
Set Designer Dimitris Nasiakos
Set Design Supervision Athanasia Kanellopoulou
Performer Athanasia Kanellopoulou

[special thanks to Vilma, Frasso & Vagia]

A strong dancer with impressive recommendations, as her journey this far includes collaborations with choreographers such as Pina Bausch, Renate Killman, Jasmín Vardimón, Ramí Leví, Guy Weissman etc., Athanasia Kanellopoulou prefers, for now, to not include herself in the choreographic map. Her intention is to introduce herself to the audience as a performer who explores tender, often silent, corners of the self in order to give a sensitive writing sample – like a note taken on a pad without a label.

The piece records the acts and moments of a girl striving with unfettered intensity to realize she has become a woman. Her accumulated fear seems to be the lever, the natural force which determines the rhythm in an explosive solo in which Kanellopoulou – as both a choreographer and a performer – takes the body to its limits. The girl of *In Never Loverland* is not afraid of loneliness. She is afraid of living without the things she desired, without the person or the thing that gave birth to her expectations. She is spent in the dangers of personal isolation and lets herself to the convenience of grief by creating questions to which answers may never be found.

Starting from the poem by Lord Alfred Tennyson, *The Lady of Shalott*, the work of Pre-Raphaelite painter John William Waterhouse bearing the same title and of course, her powerful autobiographical material, Kanellopoulou presents, with simplicity and clarity, the sense of the heroine's confinement inside her little world and the agony to escape from it. Could it be that this tower-prison is her own self and the place where miracles lie is behind the image in the mirror?

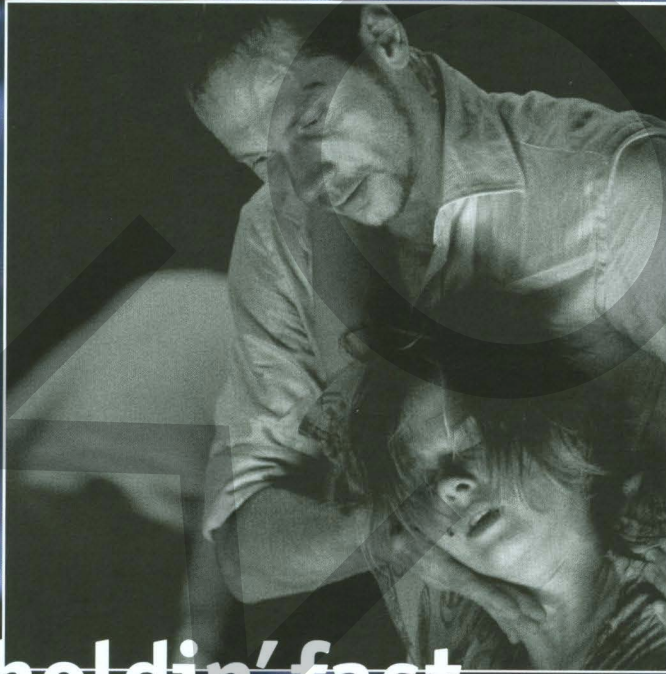
ΔΙΑΛΟΣ 1 CHANNEL 1

in never loverland

Αθανασία Κανελλοπούλου

ΔΙΑΛΟΓΟΣ 2 CHANNEL 2

holdin' fast

Jozef Frucek & Λίντα Καπετανέα/RootlessRoot

Σύλληψη & Χορογραφία Jozef Frucek & Λίντα Καπετανέα/RootlessRoot
Μουσική Ivan Acher
Καστούμα Simona Rybakova
Φωτισμοί Αλέκος Αναστασίου
Ερμηνεύουν Helena Arenbergerova, Pavel Masek, Petr Opavsky
Michaela Ottova, Daniel Racek, Lenka Vagnerova

Σαν προϊόν αυτόματης γραφής όπου οι λέξεις, ξεκινώντας από μια εμμονή ή μια ιδέα, προκύπτουν αβίαστα κι ενσαρκώνονται πάνω στο χαρτί, το *Holdin' Fast* τόσο στην πλήρη του μορφή –με την οποία παρουσιάστηκε στην Πράγα– αλλά και τώρα, στην προσαρμοσμένη του εκδοχή, αποτελεί τόπο όπου τα συναισθήματα ενσαρκώνονται και αποκτούν σημασία από τις σφοδρές ή ευαίσθητες συναντήσεις των σωμάτων πάνω στη σκηνή. Επαφή-απομάκρυνση, άνοδος-πτώση, ελαφρύτητα-βαρύτητα είναι μόνο μερικά από τα ζεύγη εννοιών που σηματοδοτούν το κινητικό σύμπαν του Jozef Frucek και της Λίντας Καπετανέα, οι οποίοι διαλέγουν να σχολιάσουν το πάθημα του έρωτα με την ορμή που του αξίζει.

Όπως και στο μυθιστόρημα του Milan Kundera, *Η Αβάσταχτη Ελαφρότητα του Είναι*, το οποίο στάθηκε πηγή της έμπνευσής τους, έτσι και στο *Holdin' Fast*, ο έρωτας παρουσιάζεται επί της αρχής ως πράξη σαρκική. Σαν μετωπική σύγκρουση, που κάτω από την επίφαση της σκληρότητας της όμως, δεν κρύβει τίποτε άλλο από την ανάγκη κάθε ανθρώπου να βρει το άλλο του μισό.

Με μια αντίληψη για την κίνηση που στέκει μακριά από την επιτήδευση και εντοπίζει ποιητικά στην αξία και τη δύναμη της χειρονομίας, οι δημιουργοί παραδίδουν μια άσκηση ύφους, άλλοτε κωμική κι άλλοτε σκοτεινή, η οποία μας υπενθυμίζει ότι η ευθύνη για την επιλογή του καθενός να είναι «ελαφρύς» ή «βαρύς», είναι τελικά απολύτως προσωπική. Ίσως επειδή, όσο το βάρος στους ώμους μας αυξάνει, η απόστασή μας από την αλήθεια να μειώνεται ολοένα και περισσότερο.

Concept & Choreography Jozef Frucek & Linda Kapetanea/RootlessRoot
Sound Design & Music Ivan Acher
Costumes Designer Simona Rybakova
Lighting Designer Alekos Anastassiou
Performers Helena Arenbergerova, Pavel Masek, Petr Opavsky,
Michaela Ottova, Daniel Racek, Lenka Vagnerova

Like in automatic writing, where words, starting from an obsession or an idea, come out and are incarnated on paper, *Holdin' Fast*, in its complete form – which was presented in Prague – as well as now, in the adapted version, is a place where feelings are incarnated and acquire significance from the intense or sensitive meeting of bodies on the stage. Contact-distance, rise-fall, lightness-gravity are only a few of the pairs of concepts that signal the creative universe of Jozef Frucek and Linda Kapetanea, who choose to comment on the turmoil of love with the intensity it deserves.

As in Milan Kundera's novel, *The Unbearable Lightness of Being*, which was the source of the choreographers' inspiration, also in *Holdin' Fast*, love is presented at first as a carnal act. Like a frontal crash that under the facade of its hardness, hides nothing more than the need of each person to find their other half.

With a concept about movement which stands far above any sophistication and poetically locates the value and strength of gesture, Frucek and Kapetanea present an exercise in style, sometimes comical sometimes dark, which reminds us that the responsibility for the choice of each and every one of us to be 'light' or 'heavy', is totally personal in the end. Perhaps because, as the weight on our shoulders is getting heavier, the distance from truth is all the more reduced.

Χορογραφία Πένυ Διαμαντοπούλου
Μουσική Τάσση Χριστογιαννόπουλος
Σκηνικά Δημήτρης Νασιάκος
Σκηνική Επιμέλεια Δημήτρης Νασιάκος
Κοστούμια Ευτυχία Χατζηγεωργίου, Βασίλης Βαρτεβάρ Ατζεμιάν
Φωτισμοί Αλέκος Αναστασίου
Video Γιάννης Καρούνης

Ερμηνεύουν: Άννα Αθανασίου, Κατερίνα Ανδρέου, Γιώργος Ανδρουλάκης, Αντώνης Αντωνίου, Ιωάννα Αποστόλου, Αντώνης Βαής, Μυρτώ Γράψα, Μιχάλης Θεοφάνους, Γούλη Ιωαννίδου, Άννα Καβούρα, Ματίνα Λίγδα, Ρίεττε Μαγεντιέ, Ριανέλα Νικοδήμου, Αυγή Παναγιωτοπούλου, Γιάννης Παπακαμμένος, Σοφία Πίντζου, Διογένης Σκαλτσάς, Νεφέλη Σταμούλη, Αντώνης Στρούζας, Βαλασσία Συμεωνίδου, Ilia De Tchaves-Poga, Κατερίνα Τουμπο, Αγγελική Τρομπούκη, Κατερίνα Τσεκούρα, Φραντζέσκα Τσολάκη, Μαρία Φουντούλη, Τρις Φουστεέρα

Πιστή στην καθαρότητα της γραφής του μοντέρνου αμερικανικού ιδιώματος, η Πένυ Διαμαντοπούλου -επί χρόνια μέλος του Martha Graham Dance Ensemble και από το 2002 καθηγήτρια τεχνικής και ρεπερτορίου Graham στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης- βηματίζει εμμονικά πάνω στη φόρμα που σηματοδότησε την ερμηνευτική της πορεία και αρθρώνει συνειδητά ένα δημιουργικό λόγο που υπερασπίζεται «το παλιό» δίχως να φοβάται μήπως χαρακτηριστεί ντεμοντέ.

Στακάτο και καθαρό, αλλά την ίδια στιγμή λυρικό κι ευαίσθητο, το έργο που παρουσιάζει με τίτλο *Καθ' Οδόν* βασίζεται στο ισοδύναμο μεταξύ κίνησης και μουσικής. Σταθερή και συνεπής, η δημιουργός μπαίνει στη ρυθμική τροχιά και την ατμόσφαιρα που διαμορφώνει η γεμάτη από ανόμοια μέτρα σύνθεση του Τάση Χριστογιαννόπουλου και κOURDίζει μεθοδικά είκοσι επτά χορευτές, που εγγράφουν τη μουσική στο σώμα τους για να παραδώσουν τη «χάραξή» της πάνω στη σκηνή. Η χορογραφική σκέψη εδώ, αποφασισμένη και ξεκάθαρη αναχωρεί με κατεύθυνση τον τόπο στον οποίο κατοικεί ο θεμελιώδης ανθρώπινος φόβος για τη μοναξιά και την απώλεια. Πόσο αδύναμοι αισθανόμαστε όταν τις κοιτούμε κατάματα;

Σαν σύντομος συλλογισμός για την ανθρώπινη ψυχή, το *Καθ' Οδόν* δίνει έμφαση σε μία απλή, ωστόσο σημαντική βεβαιότητα: Μόνοι μεταξύ μόνων, μοιάζουμε περισσότερο απ' όσο νομίζουμε.

Choreography Penny Diamantopoulou
Music Tassis Christoyannis
Set Designer Dimitris Nassiakos
Costumes Designers Eftychia Hadjiageorgiou
Vassilis Vartevar Adjemian
Lighting Designer Alekos Anastassiou
Video Yannis Karounis

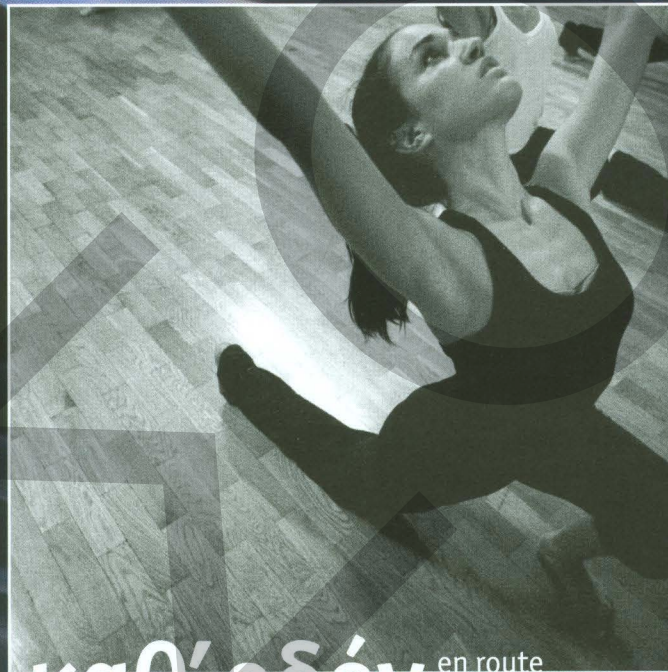
Performers: Anna Athanassiou, Katerina Andreou, Yorgos Androulakis, Antonis Antoniou, Ioanna Apostolou, Maria Fountouli, Iris Fousteri, Mirto Grapsa, Youli Ioannidou, Avra Kavoura, Matina Ligda, Pierre Magendie, Rianela Nikodimou, Avgi Panayotopoulou, Yannis Papakammenos, Sophia Pintzou, Valassia Simeonidou, sDiogenis Skaltsas, Nefeli Stamaouli, Antonis Strouzas, Ilia De Tchaves-Poga, Michalis Theofanous, Katerina Toumba, Angeliki Troumbouki, Katerina Tsekoura, Francesca Tsolaki, Antonis Vais

Following the clear lines of the modern American idiom, Penny Diamantopoulou, a long time member of the Martha Graham Dance Ensemble and a teacher of Graham Technique and Repertoire in the State School of Dance since 2002, she is obsessively pursuing the form which marked her performance career and consciously expresses a creative discourse that defends the 'old', without the fear of being characterized 'out of fashion'.

Staccato and clear as well as lyrical and sensitive, the work under the title *En Route* is based on the balance between movement and music. Stable and consistent, the creator enters the orbit and atmosphere created by the composition of Tassis Christoyannis, and methodically tunes twenty seven dancers who inscribe music on their bodies, only to give this 'inscription' on the stage. The choreographic discourse, determined and straight forward, takes off for the place where the fundamental human fears of loneliness and loss live. How weak do we feel when looking at them in the eye?

Like a brief reflection on the human soul, *En Route* is emphasizing a simple, yet important, certainty: Alone amongst lonely people, we are more alike than we think.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ 3 CHANNEL 3

καθ' οδόν en route

Πένυ Διαμαντοπούλου

ΔΙΑΛΟΓΟΣ 4 CHANNEL 4

because

Jasmin Vardimon

Χορογραφία Jasmin Vardimon

Μουσική The Beatles, Senor Coconut

Σκηνικά Δημήτρης Νασιάκος

Κοστούμια Ευτυχία Χατζηγεωργίου, Βασίλης Βαρτεβάρ Ατζεμιάν

Φωτισμοί Αλέκος Αναστασίου

Repetitrice Mafalda Deville

Ερμηνεύουν Γιάνγος Ανδρουλάκης, Αντώνης Αντωνίου, Χριστίνα Γουζέλη, Μιχάλης Θεοφάνους, Αχιλλέας Μανώλης, Σοφία Πίντζου, Έλενα Σταυροπούλου, Αναστασία Τσώνου

Με τη σταθερή και αναγνωρίσιμη πλέον φωνή της, η Ισραηλινή Jasmin Vardimon έχει καταφέρει σήμερα να αρθρώνει ουσιαστικό και συνεκτικό λόγο στα χορευτικά πράγματα της σύγχρονης Βρετανικής σκηνής. Βασικό δομικό χαρακτηριστικό της δουλειάς της αποτελεί η οργανική χρήση διαφορετικών μέσων/στοιχείων (κίνηση, κείμενο, μουσική, οπτικές εφαρμογές), τα οποία η δημιουργός ενσωματώνει στη δράση για να αφηγηθεί την ιστορία της. Η σκέψη της, κοφτερή και σαφής, δεν ξοδεύεται σε αόριστους υπαινιγμούς. Με σημείο αναχώρησης καθαρά μηνύματα, η Vardimon αφήνει στο θεατή μια χαραμάδα όχι για να δει και να αποκωδικοποιήσει την πληροφορία, αλλά να τη νιώσει και να σκεφτεί πέρα από αυτήν.

Στο *Because*, η Vardimon επιστρέφει στη δημιουργική αφορμή του έργου της, *Park* (2005) και μας εισαγάγει σε ένα σύμπαν από χαρακτήρες, που, μέσα από τη δυνατή ομαδική χορευτική πράξη, υμνούν με ευαισθησία, φόρα και χιούμορ τη σχεδόν σκληρή χαρά που διατρέχει την καθημερινότητα. Το έργο, τόπος συνάντησης και ελεύθερη περιοχική έκφρασης για τους ήρωες του, λειτουργεί σαν περίμετρος που συγκρατεί αόρατα ένα σύνολο από συμπεριφορές σε μια μυστική κοινωνία, οικεία και παράξενη την ίδια στιγμή. Τα μέλη της μοιάζουν να γνωρίζονται μεταξύ τους, παρακολουθούν ή προκαλούν το ένα το άλλο, επικοινωνούν, σχετίζονται – ζουν τον κίνδυνο της ανθρώπινης επαφής.

Σαν κύκλος που επαναλαμβάνεται αδιάκοπα, το *Because* -που δανείζεται εύστοχα τον τίτλο του από το τραγούδι των Beatles- κλείνει το μάτι στο θεατή ως σύντομη, ωστόσο μεστή νοήματος, ελεγεία για τό πάθος, την αγάπη, την ασφάλεια, αλλά και την απόσταση και την ελευθερία που οι άνθρωποι έχουμε ανάγκη για να αισθανθούμε ζωντανοί.

Choreography Jasmin Vardimon

Music The Beatles, Senor Coconut

Set Designer Dimitris Nassiakos

Costumes Designers Eftychia Hadjigeorgiou,

Vassilis Vartevar Adjemian

Lighting Designer Alekos Anastassiou

Rehearsal Director Mafalda Deville

Performers: Yorgos Androulakis, Antonis Antoniou, Christina Gouzeli, Achilleas Manolis, Sophia Pintzou, Elena Stavropoulou, Michalis Theofanous, Anastasia Tsonou

Israeli Jasmin Vardimon, with her clear and recognizable voice, offers today an essential and cohesive input in the contemporary dance scene of Great Britain. The organic use of various media/elements (movement, text, music, visual applications), is a structural characteristic of her work. These elements are incorporated in the action and help the artist narrate her story. Her discourse, sharp and exact, is not spent on vague innuendos. Starting from clear messages, Vardimon leaves for the audience an opening, not to see and decode the information, but to feel it and think beyond it.

Because resonates the creative vibration of her earlier work, *Park* (2005), and introduces a universe of characters that, with a powerful group dance act, praise the almost cruel joy that runs through every day life, with sensitivity, vehemence and humor. The piece is a meeting place and an area of free expression for its heroes, and functions as a perimeter that invisibly holds together a group of behaviors which structures a secret society, familiar and bizarre at the same time. Its members seem to know each other, they watch or challenge each other, they communicate, relate and together they experience the danger of human contact.

Like a perpetual circle, *Because* – aptly titled after the Beatles song – winks at the audience as a short, yet packed with meaning, elegy of passion, love, safety, but also of the distance and freedom that us humans need to feel alive.

Σύλληψη & Χορογραφία Αθηνά Βάχλα

Μουσική επιμέλεια Σταύρος Γασπαράτος, Γιώργος Πούλιος

Σκηνικά Δημήτρης Νασιάκος

Κοστούμια Ευτυχία Χατζηγεωργίου, Βασίλης Βαρτεβάρ Ατζεμιάν

Φωτισμοί Αλέκος Αναστασίου

Επιμέλεια λόγου Μαρία Μαγγανάρη

Πολεμικές Τέχνες Barry McGuinlay

Βοηθός χορογράφου

Ανδρέας Κωνσταντίνου με τη συνεργασία των RootlessRoot

Ερμηνεύουν: Χριστίνα Γουζέλη, Στέλλα Ζάννου, Βαγγελής Ζαρκάδας, Jessica Henou, Iris Kαραγιαν, Γιάννης Καρούνης, Endy Lame, Κατερίνα Σπιροπούλου, Αντώνης Στρούζας, Κυριάκος Χατζηιωάννου

Συμμετέχουν: Νάρντι Αζίζαί, Παναγιώτης Αθανασόπουλος, Γιούλη Ιωαννίδου, Pierre Magendie, Μαρία Μπέρτου, Ριαλένα Νικαδήμου, Γιάννης Παπακαμμένος, Κατερίνα Τούμπα, Κατερίνα Τσεκούρα

Guest Κώστας Αντωνάτος

Κομμάτι της σύγχρονης βρετανικής σκηνής, καθώς ζει και εργάζεται στο Λονδίνο από το 1992 κι έπειτα, η Αθηνά Βάχλα, προτιμά να αντιλαμβάνεται τη δουλειά της ως δρόμο για ένα ταξίδι στις αισθήσεις. Στα έργα της, συνθίξει να εμπνέεται από τον άνθρωπο και τις συνθήκες που τον περιβάλλουν. Θέτει ερωτήματα και υπαινίσσεται απαντήσεις με την πρόθεση να αφυπνίσει το θεατή διατυπώνοντας την προσωπική στάση της απέναντι στα πράγματα, με τρόπο σχεδόν πολιτικό.

Στην πρώτη του εκδοχή, το *The Splinter in the Flesh* -που παρουσιάστηκε ως έργο σε εξέλιξη λίγους μήνες νωρίτερα στην Αθήνα- εστίαζε σε ζητήματα μετανάστευσης και πολιτισμικής ταυτότητας, και είχε στόχο να υποστηρίξει την κατανόηση και το σεβασμό των πολιτών απέναντι στη διαφορετικότητα. Τώρα, θέλοντας να προχωρήσει βαθύτερα στην αναζήτησή της, η δημιουργός προτείνει μια ενδοσκοπική ανάγνωση του θέματος «ξένος», η οποία εστιάζει στις αντίπαλες δυνάμεις που κατοικούν στην ανθρώπινη φύση.

Κόντρα στην επιβεβλημένη αισθητική ή τεχνική αρτιότητα του χορού, η Βάχλα επιλέγει να χειρίζεται τις δυναμικές του σώματος και μέσω μιας μη-γραμμικής αφήγησης οδηγεί το βλέμμα στους μικρούς πολέμους που ο καθένας μας διεξάγει εντός του. Δυνατός και εύθραυστος μαζί, άγγελος πεπρωκός, ο άνθρωπος θα αναζητά την υπέρβαση της φύσης του αλλά θα αφίνεται στη ματαιότητα της.

Concept & Choreography Athina Vachla

Sound Design Stavros Gasparatos, Yorgos Poulios

Set Designer Dimitris Nassiakos

Costumes Designers Eftychia Hadjigeorgiou, Vassilis Vartevar Adjemian

Lighting Designer Alekos Anastassiou

Speech Coaching Maria Magganari

Martial Arts Barry McGuinlay

Asst. Choreographer

Andreas Constantinou with the input of RootlessRoot

Performers: Christina Gouzeli, Kiriakos Hadjiioannou, Jessica Henou, Iris Karagiann, Yannis Karounis, Endy Lame, Katerina Spiropoulou, Antonis Strouzas, Stella Zannou, Vaggelis Zarkadas

With the participation of: Nardi Azizai, Panagiotis Athanassopoulos, Maria Bertou, Youli Ioannidou, Pierre Magendie, Katerina Nikadhimou, Yannis Papakammenos, Katerina Toumba, Katerina Tsakoua

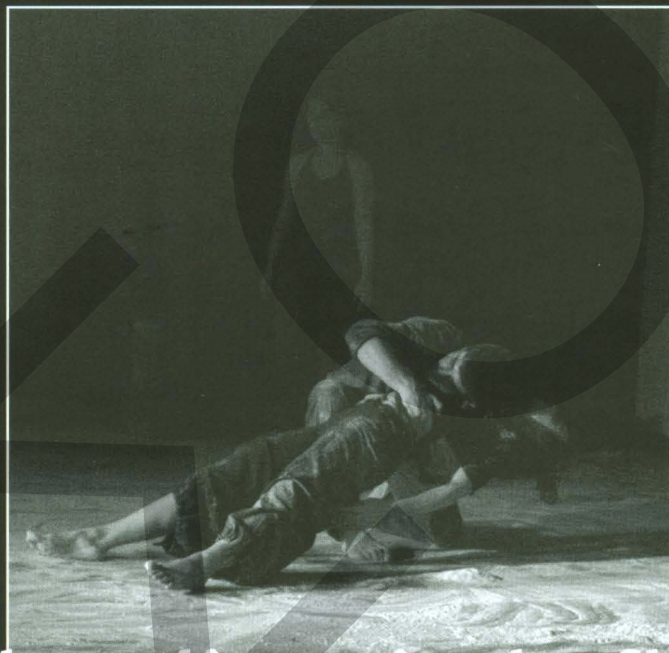
Guest Kostas Antonatos

A part of the contemporary British scene, as she has been living and working in London since 1992, Athina Vachla prefers to see her work as a path in a journey through the senses. In her works, she is usually inspired by man and the conditions surrounding him. She poses questions and insinuates answers with the intention to offer the audience a wake-up call, by making her own personal statement regarding the status quo, in an almost political way.

In its first version, *The Splinter in the Flesh* – which was presented as a work in progress a few months ago in Athens – focused on issues of immigration and cultural identity and its goal was to support understanding and respect of the citizens towards what is different. Now, wanting to go deeper in her quest, the artist proposes an inner reading of the ‘foreigner’ issue, which focuses on the opposing forces living inside the human nature.

Going against the imposed aesthetic or technical perfection of dance, Vachla chooses to manipulate the dynamics of the body and through a non-linear narration, makes us see the small wars that take place inside each and every one of us. Strong and fragile at the same time, a fallen angel, man will always seek to transcend his nature but will then surrender to its futility.

ΔΙΑΛΟΣ 5 CHANNEL 5

the splinter in the flesh

Αθηνά Βάχλα

Αθηνά Βάχλα

Η Αθηνά Βάχλα έφτασε στο Λονδίνο το 1992, έχοντας κερδίσει το Κρατικό Βραβείο Χορογραφίας στην Ελλάδα. Σπούδασε ως υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση στο Laban και ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Πανεπιστήμιο Middlesex. Από την αποφοίτησή της κι έπειτα, έχει εργαστεί ως χορογράφος, εμπυκώτρια και δασκάλα χορού κι έχει δημιουργήσει πρωτότυπα έργα στην Ευρώπη. Τα τελευταία οκτώ χρόνια έχει επικεντρωθεί στη δημιουργία πολυμεσικών εγκαταστάσεων. Ως δημιουργός και επικεφαλής καλλιτεχνικών ομάδων έχει παρουσιάσει πληθώρα από projects στην Tate Modern, το Royal Festival Hall, αλλά και ασυνήθιστους δημόσιους χώρους όπως νοσοκομεία, σφαγεία και εκκλησίες. Είναι Associate Artist στο Artsadmin και στο Greenwich Dance Agency, ενώ από το Μάιο του 2008 είναι artist-in-Residence στο Science Museum του Λονδίνου.

Πένυ Διαμαντοπούλου

Η Πένυ Διαμαντοπούλου, ως μέλος του διδακτικού προσωπικού της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης από το 2002, διδάσκει τεχνική και ρεπερτόριο της Martha Graham. Από το 1995 ως και το 2000 ήταν μέλος του διδακτικού προσωπικού στο Martha Graham Center of Contemporary Dance και του Martha Graham Dance Ensemble στη Νέα Υόρκη. Στην Αθήνα έχει διδάξει στην Ανώτερη Επαγγελματική Σχολή «Ραλλού Μάνου», στην Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης «Αρχή» και στο «Studio Μέτσης». Τον Οκτώβριο του 2003 ιδρύει την ομάδα χορού Άρθρωσις και παρουσιάζει το έργο *I hope the exit is joyful* και το 2005 την παράσταση *About her/him*.

Jozef Frucek/RootlessRoot

Ο Josef Frucek αποφοίτησε από την Ακαδημία Μουσικής και Θεάτρου της Μπρατισλάβα, ολοκληρώνοντας εκεί και την διδακτορική του διατριβή το 2001. Από το 2006 αποτελεί μέλος του διδακτικού προσωπικού της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης. Ως δάσκαλος, συνεργάζεται επίσης με πολλούς οργανισμούς και ιδρύματα στο εξωτερικό, όπως η Ακαδημία Μουσικής και Θεάτρου της Μπρατισλάβα, η Κρατική Σχολή Χορού της Βουδαπέστης, το Danscentrum Jette και το Βασιλικό Φλαμανδικό Θέατρο (KVS) των Βρυξελλών, η ομάδα DOT 504 και το Archa Theatre στην Πράγα και η Πειραματική Ακαδημία Χορού του Ζάλτσμπουργκ (SEAD). Αυτή τη στιγμή εργάζεται στα ερευνητικά προγράμματα *Open Neutral Position* και *Fighting monkey* (εφαρμογή της μεθοδολογίας των πολεμικών τεχνών στην εκπαίδευση χορευτών και ηθοποιών). Ως περφόρμερ, είναι μέλος της ομάδας Ultima Vez του Wim Vandekeybus με συμμετοχή στις παραστάσεις *Blush* και *Sonic Boom*, αλλά και στην ταινία χορού *Blush*. Έχει συμμετάσχει διεθνώς σε μεγάλα θεατρικά και χορευτικά έργα, σε πειραματικές και ερευνητικές ομάδες, έχει κερδίσει βραβεία νέων χορογράφων και έχει σκηνοθετήσει πληθώρα παραστάσεων. Είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας RootlessRoot, με την οποία έχει παρουσιάσει τα έργα *Sudden Showers of Silence* και *Holdin' Fast*.

Λίνα Καπετανέα/RootlessRoot

Η Λίνα Καπετανέα αποφοίτησε από την Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης το 1993. Μετεκπαιδεύτηκε, ως υπότροφος του Ι.Κ.Υ, στο Merce Cunningham studio, το Movement Research και το Dance Space στη Νέα Υόρκη, όπου επίσης συνεργάστηκε με την χορογράφο Irene Hultman. Στην Ελλάδα δούλεψε με διάφορες ομάδες χορού (Sine Qua Non, Χορευτές, κ.α.) συμμετέχοντας και σε παραστάσεις στην Ευρώπη, ενώ το 2002 το Υπουργείο Πολιτισμού της απένειμε το «βραβείο καλύτερης ερμηνείας». Από το 2002, η Λίνα Καπετανέα είναι μέλος της ομάδας Ultima Vez του Wim Vandekeybus συμμετέχοντας στις παραστάσεις *Blush*, *Sonic Boom* και *Pure*, αλλά και στις ταινίες χορού *Blush* και *Here After*. Τα τελευταία τρία χρόνια έχει προσκληθεί τακτικά να διδάξει τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό (Πειραματική Ακαδημία Χορού του Ζάλτσμπουργκ-SEAD, Κρατική Σχολή Χορού της Βουδαπέστης, Ομάδα DOT 504 στην Πράγα), ενώ από το 2006 αποτελεί μέλος του διδακτικού προσωπικού της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης. Είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας RootlessRoot, με την οποία έχει παρουσιάσει τα έργα *Sudden Showers of Silence* και *Holdin' Fast*.

Αθανασία Κανελλοπούλου

Η Αθανασία Κανελλοπούλου έχει σπουδάσει χορό στη Rambert School στο Λονδίνο και, ως υπότροφος, στην Martha Graham School of Contemporary Dance στη Νέα Υόρκη. Τα τελευταία δώδεκα χρόνια ζει και εργάζεται στο εξωτερικό. Έχει υπάρξει μέλος σε ομάδες σύγχρονου χορού στη Γερμανία, όπως τα Χοροθέατρα του Osnabruck (Gregor Zollig), του Hagen (Renate Killman) και του Essen (Stephen Koplowitz) και έχει συνεργαστεί με πολλούς Ισραηλινούς χορογράφους όπως η Jasmin Vardimon, ο Ramit Levi, ο Lior Lev, ο Jossi Berg, ο Guy Weissman και η Roni Haver.

Από το 2002 είναι guest χορεύτρια της Pina Bausch στο Χοροθέατρο του Wuppertal, με το οποίο έχει περιοδεύσει σε θέατρα όπως το Sadler's Wells, το Εθνικό Θέατρο της Ιαπωνίας, το Κέντρο Τεχνών της Σεούλ, το Εθνικό Θέατρο του Πεκίνου κ.ά. Κατά καιρούς πραγματοποιεί σεμινάρια σε επαγγελματικές σχολές χορού και σε χοροθεατρικές ομάδες ανά την Ευρώπη. Η χορογραφία της *In Never Loverland* παρουσιάστηκε πρόσφατα και στο θέατρο Δίπυλον, στην Αθήνα. Η επόμενη της συνεργασία είναι με τη βελγική ομάδα Les Ballets C de la B και το χορογράφο Koen Augustijnen.

Jasmin Vardimon

Η Jasmin Vardimon έχει βραβευτεί με το βραβείο χορογραφίας *Jerwood* το 2000, έγινε πρόσφατα Associate Artist στο Sadler's Wells, ενώ η τελευταία της παραγωγή, *Justitia*, έχει προσελκύσει το ενδιαφέρον του Εθνικού Θεάτρου της Μεγ. Βρετανίας και των Lowry και Sadler's Wells. Ως χορεύτρια, απέσπασε το βραβείο «Καλύτερης χορεύτριας» από τα Critics Circle National Dance Awards το 2003. Ως χορογράφος, έχει διακριθεί στο Διεθνή Διαγωνισμό Χορογραφίας της Μεσογείου (2001), έχει λάβει το βραβείο «Νέων χορογράφων» του London Arts Board (1998) και έχει κερδίσει πολλές διεθνείς υποτροφίες συμπεριλαμβανομένης και αυτής του British Council, το 1995. Έχει υπάρξει Associate Artist στο The Place, και ήταν Yorkshire Dance Partner από το 1999 ως το 2004, ενώ το έργο της *Lullaby* επιλέχθηκε για το ντοκιμαντέρ του BBC *Dance Film Academy*, το 2004. Η Jasmin Vardimon Company (JVC) ιδρύθηκε το 1997, και εξελίχθηκε γοργά σε σημαντική δύναμη της βρετανικής χορευτικής σκηνής.

THE CHOREOGRAPHERS

Athina Vachla

Athina Vachla arrived in London in 1992, having won the State Choreography Award in Greece. She finished her studies as a scholar of the Onassis Foundation in Laban and completed her post graduate studies in Middlesex University. Since her graduation, she has worked as a choreographer, animator and dance teacher and has created original works in Europe. In the past eight years, she has focused on the creation of site-specific multimedia installations. As a creator and head of cultural groups, she has presented a great number of projects in Tate Modern, the Royal Festival Hall, as well as in unusual public spaces such as churches, slaughterhouses and churches. She is an Associate Artist in Artsadmin and the Greenwich Dance Agency, while in May 2008, she became Artist-in-Residence in the London Science Museum.

Penny Diamantopoulou

Penny Diamantopoulou, as a member of the teaching staff of the State School of Dance since 2002, has been teaching Martha Graham technique and repertoire. From 1995 until 2002, she was a member of the teaching personnel in the Martha Graham Center of Contemporary Dance and the Martha Graham Dance Ensemble in New York. In Athens, she has taught in the 'Rallou Manou' Dance School, the 'Archi' Drama School and the 'Metsis Studio'. In October 2003, she founded the Arthrosis Dance Company and presented the work *I hope the exit is joyful* and in 2005, the performance *About her/him*.

Jozef Fucek/RootlessRoot

Josef Fucek graduated from the Music and Drama Arts Academy of Bratislava, where he also completed his PhD in 2001. Since 2006, he has been a member of the State School of Dance teaching staff. As a teacher, he is also cooperating with many organizations and institutions abroad, such as the Music and Drama Arts Academy of Bratislava, the Budapest State School of Dance, the Danscentrum Jette and the Royal Flemish Theater (KVS) of Brussels, the DOT 504 company and the Archa Theatre in Prague and the Experimental Dance Academy in Salzburg (SEAD). He is currently working in the research programs *Open Neutral Position* and *Fighting monkey* (implementation of the methodology of martial arts in the training of dancers and actors). As a performer, he is a member of the Ultima Vez company of Wim Vandekeybus, having participated in the shows *Blush* and *Sonic Boom*, as well as in the *Blush* dance film. He has participated in great theatre and dance projects around the world, in experimental and research groups, has won awards for new choreographers and has directed a number of performances. He is a founding member of the RootlessRoot company, with which he has presented the works *Sudden Showers of Silence* and *Holdin' Fast*.

Linda Kapetanea/RootlessRoot

Linda Kapetanea graduated from the State School of Dance in 1993. She was trained, having received a scholarship from the State Scholarships Foundation, in the Merce Cunningham Studio, Movement Research and Dance Space in New York, where she also worked with choreographer Irene Hultman. In Greece, she has worked with various dance groups (Sine Qua Non, Horeftes, etc.), participating also in performances in Europe, while in 2002 she was awarded the 'Best Performer Award' by the Hellenic Ministry of Culture. Since 2002, Linda Kapetanea is a member of the Ultima Vez company of Wim Vandekeybus, participating in the performances *Blush*, *Sonic Boom* and *Pure*, as well as in the dance films *Blush* and *Here After*. In the past three years, she has been invited to teach in Greece as well as abroad (Salzburg Experimental Dance Academy - SEAD, Budapest State School of Dance, DOT 504 company in Prague), while she has been a member of the State School of Dance teaching staff since 2006. She is a founding member of the RootlessRoot company, with which she has presented the works *Sudden Showers of Silence* and *Holdin' Fast*.

Athanasia Kanellopoulou

Athanasia Kanellopoulou has studied dance in the Rambert School in London and as a scholar, in the Martha Graham School of Contemporary Dance in New York. For the past twelve years, she has been living and working abroad. She has been a member in contemporary dance companies in Germany, such as the Osnabruck (Gregor Zollig), Hagen (Renate Killman) and Essen (Stephen Koplowitz) Dance Theatres and has cooperated with many Israeli choreographers such as Jasmin Vardimon, Rami Levi, Lior Lev, Jossi Berg, Guy Weissman and Roni Haver.

Since 2002, she has been a guest dancer of Pina Bausch in the Wuppertal Dance Theatre, with which she has toured in theatres such as Sadler's Wells, the National Theatre of Japan, the Seoul Arts Centre, the Beijing National Theatre, etc. At times, she is conducting seminars in professional schools of dance and dance theatre groups around Europe. Her choreography *In Never Loverland* was recently presented in Dipylon Theatre, Athens. Her next cooperation will be with the Belgian group Les Ballets C de la B and choreographer Koen Augustijnen.

Jasmin Vardimon

Jasmin Vardimon has been awarded with the *Jerwood* Choreography Award in 2000, has recently become an Associate Artist in Sadler's Wells, while her latest production, *Justitia*, has attracted the interest of the National Theatre of Great Britain, Lowry and Sadler's Wells. As a dancer, she has received the "Best Female Dancer" award by the Critics Circle National Dance Awards in 2003. As a choreographer, she has received awards in the Mediterranean International Choreography Contest (2001), she has won the 'New Choreographers' award by the London Arts Board (1998), as well as many scholarships, including the one by the British Council in 1995. She has been an Associate Artist in The Place and a Yorkshire Dance Partner from 1999 to 2004, while her work *Lullaby* has been selected by the BBC documentary *Dance Film Academy*, in 2004. The Jasmin Vardimon Company (JVC) was founded in 1997 and quickly evolved to become a significant force of the British dance scene.

Η Hellenic Dance Company, ομάδα που δημιουργήθηκε στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης και απασχολεί επαγγελματίες απόφοιτους αλλά και σπουδαστές, ακολουθεί τα διεθνή πρότυπα των μεγαλύτερων Κέντρων Χορού, δημιουργώντας μια ζωντανή γέφυρα ανάμεσα στην παγκόσμια χορευτική αρένα και το σύγχρονο ελληνικό χορευτικό δυναμικό. Η ίδρυσή της δια νόμου το 2007, αποτελεί το επιστέγασμα μιας προσπάθειας επτά χρόνων με συνεχή παρουσία στο ελληνικό κοινό.

Κατά τη διάρκεια των ετών αυτών, η Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης κάλεσε σε συνεργασία διακεκριμένους δημιουργούς από την Ελλάδα, την Ευρώπη και την Αμερική, οι οποίοι είτε δημιούργησαν έργα ειδικά για τους χορευτές της ομάδας, είτε δίδαξαν σε αυτούς έργα από το ρεπερτόριό τους.

Έτσι στις παραγωγές της Hellenic Dance Company μέχρι σήμερα, περιλαμβάνονται έργα των σημαντικότερων Ελλήνων και ξένων χορογράφων του 20ού αιώνα όπως οι Martha Graham, Pascal Rioult, Wim Vandekeybus, Martin Lawrance, Jose Limon, Mark Morris, Richard Alston, Ζουζού Νικολούδη και Χάρης Μανταφούνης, αλλά και νεότερων όπως οι Δημήτρης Παπαϊωάννου, Κωνσταντίνος Ρήγος, Αντώνης Φωνιαδάκης, Jasmin Vardimon, Αθηνά Βάχλα, Josef Fucek & Λίντα Καπετανέα, Hofesh Shechter κ.ά.

Μέσα από την παρουσίαση των έργων αυτών, η ομάδα στοχεύει στην εξοικείωση του ελληνικού κοινού με το σύγχρονο χορό, αλλά και στην ανάπτυξη και προβολή του είδους τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Με τη συστηματικότητά της, η Hellenic Dance Company έχει καταφέρει να χτίσει ένα προφίλ κύρους και καλλιτεχνικούς δεσμούς με τα μεγαλύτερα σύνολα διεθνώς, παρουσιάζοντας στο κοινό παραστάσεις που σημειώνουν μεγάλη καλλιτεχνική επιτυχία.

THE COMPANY

The Hellenic Dance Company, an ensemble which was created by the State School of Dance and employs professional graduates as well as students, follows the international standards of the greatest Dance Centres, by creating a live bridge between the international dance arena and the contemporary Greek dance force. Its foundation, by law, in 2007, is the capstone of a seven-year effort having a constant presence for the Greek audience.

During these years, the State School of Dance has assigned significant artists from Greece, Europe and the US, who have either created works especially for the company's dancers or have taught works from their repertoire.

Therefore, the Hellenic Dance Company productions until today, include works of the most important Greek and foreign choreographers of the 20th century, such as Martha Graham, Pascal Rioult, Wim Vandekeybus, Martin Lawrance, Jose Limon, Mark Morris, Richard Alston, Zouzou Nikoloudi and Haris Mantaounis, as well as younger artists, such as Dimitris Papaioannou, Konstantinos Rigos, Antonis Foniadakis, Jasmin Vardimon, Athena Vachla, Josef Frucek & Linda Kapetanea, Hofesh Shechter etc.

Through the presentation of these works, the company aims to familiarize the Greek audience with contemporary dance as well as to develop and promote the genre on a national as well as an international level. With its consistency, the Hellenic Dance Company, has managed to built a prestigious profile and cultural ties with the greatest ensembles around the world, by presenting performances that enjoy great artistic success.

Καλλιτεχνική Διεύθυνση Παυλίνα Βερέμη
Υπεύθυνη Παραγωγής Βίκυ Κολοβού
Εκτέλεση Παραγωγής Georges Perot
Διεύθυνση Προβολής & Επικοινωνίας
Prologos Arts Marketing
(Νίκος Αθανασόπουλος/Βασίλης Κουτσάβλης)
Συντονισμός Υψηλές Καίμενα Νίκος Λεγάκης
Επιμέλεια-Μετάφραση Αρχοντή Κόρκα
Σχεδιασμός άνωπλα επικοινωνίας antidot.gr
(Χριστόφορος Μπρέλλης/Leanda Xavian)
Έγχρωμες φωτογραφίες Γιώργος Γεράρδος
Εκτυπώσεις Μητρόπολις
Παραγωγή Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης

Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης
Ομήρου 57, Αθήνα 10672
t. 210-3612263, 3624249
f. 210-3624357
www.ksot.gr
www.sdsc.gr
sdsc@otenet.gr

Artistic Director Pavlina Veremi
Production Manager Vicky Kolovou
Executive Producer Georges Perot
Communication & Media Relations
Prologos Arts Marketing
(Nikos Athanasopoulos/Vassilis Koutsavlis)
Edition Coordination/Editor Nicos Legakis
Proof Reader/Translator Arhondi Korka
Graphic Design antidot.gr
(Christopher Brellis/Leanda Xavian)
Colour Photography Yorgos Yerardos
Printing Metropolis
Production State School of Dance

State School of Dance
57 Omirou St, Athens 10672, Greece
t. +30-210-3612263, 3624249
f. +30-210-3624357
www.ksot.gr
www.sdsc.gr
sdsc@otenet.gr

Θερμές ευχαριστίες στην κα Ελισάβετ Παπαγεωργίου της ElisArte Cultural Marketing για την πολύτιμη υποστήριξη της στην φετινή παραγωγή της Hellenic Dance Company όπως και σε όλες των προηγούμενων ετών.

Χορηγός επικοινωνίας/Media sponsor

City Press

